

[Tove Nielsen.]

frem, og det må være rimeligt, at også undervisningsudvalgets medlemmer får denne kritik. Det er blevet nægtet.

Derfor har vi gjort det, at vi har henvist til lov om offentlighed i forvaltningen, § 1, og under denne henvisning har vi anmodet om at få udleveret denne skrivelse fra ministeriet. Men skrivelsen har fået en påtegning, der lyder på, at en erklæring som den omtalte ikke ses at være indgået til nærværende direktorat ifølge journalen og ikke findes på de sager, der er oprettet om Det nødvendige Seminarium. Anmodningen om aktindsigt kan derfor ikke imødekommes.

Det forekommer os naturligvis meget mærkeligt, at man ikke i direktoratet kender noget til denne skrivelse, eftersom ministeren jo på mine forespørgsler i salen under første behandling meddelte, at der var tilgået direktoratet en skrivelse. Vi har altså ministerens ord på, at der er modtaget en skrivelse, men direktoratet benægter, at man har en skrivelse.

Det hele forekommer meget mærkeligt, og jeg vil derfor gerne spørge, hvordan ministeren ser på denne sag. Kan det være rimeligt, at man i direktoratet nægter at have modtaget en skrivelse, når ministeren her i salen har sagt, at der er indsendt en skrivelse til direktoratet, og hvordan kan det være, at vi selv under henvisning til offentlighed i forvaltningen endnu ikke har fået tilstillet den skrivelse, vi har bedt om? Jeg synes i allerhøjeste grad, dette beviser, at venstre har ret, når vi i betænkningen skriver, at vi mangler de relevante oplysninger.

Jeg synes ærlig talt heller ikke, at Det nødvendige Seminarium kan være tjent med, at der er noget, der skal skjules, for vi ved jo godt, at der kan være delte meninger, og det er der. Der er nogle, der synes, det er godt, der er andre, der synes, det er mindre godt, og der er sågar også nogle, der synes, det ikke er godt. Men hvorfor dog ikke få disse ting frem? Det har ministeren nægtet os, og det forekommer os at være på en meget, meget besynderlig måde, hvor ud-sagn strider mod hinanden.

Gerda Møller (KF):

Når jeg tager ordet, er det for at udtale det konservative folkepartis misbilligelse af,

at man nu giver en ny 4-årig periode for forsøgsuddannelsen ved Det nødvendige Seminarium. Det finder vi helt forkert, når man betænker, at dengang man oprettede seminariet, var der visse forudsætninger, som man skrev i aktstykket, der skulle opfyldes, før man gav grønt lys for en ny forsøgsperiode. En af forudsætningerne var, at overvejelserne om en fremtidig opretholdelse af institutionen måtte afhænge af resultatet af det fulde studieforløb for den årgang, der er i gang. Det fulde studieforløb er endnu ikke afsluttet. Vi hørte i går i udvalget, hvilke fag der stod tilbage, det var oven i købet nogle ret store fag, og jeg beklager, at man ikke opfylder de betingelser, der er stillet, før man sætter en ny årgang i gang.

Kristeligt folkeparti har skrevet i betænkningen, at de er af den opfattelse, at når forsøgsperioden er udløbet, må forsøgsmaterialet fra de to forsøgshold tilstilles direktoratet og folketingets undervisningsudvalg, og så lyder den næste sætning: herefter må Det nødvendige Seminarium nedlægges. Ja men hvis kristeligt folkeparti tror, at de gennem den sætning kan få absolution for, at de nu går ind for en ny periode med forsøgsuddannelsen, så tror jeg, at kristeligt folkeparti tager meget fejl. Jeg tror tværtimod, at det forhold, at de nu giver grønt lys for en ny periode, vil medvirke til at cementere, at Det nødvendige Seminarium stadig væk består, og det vil vi meget gerne beklage.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Fru Tove Nielsen stillede mig nogle direkte spørgsmål, som jeg skal besvare kort uden i øvrigt at gentage den debat, som vi havde i onsdags.

Fru Tove Nielsen sagde, at jeg havde nægtet at udlevere dokumentet fra Troels Johansen. Det, jeg har sagt både her i folketinget og i undervisningsudvalget, er, at jeg ville undersøge, hvilke rettigheder der lå omkring denne skrivelse.

Det er rigtigt, som fru Tove Nielsen siger, at der har været rettet henvendelse til direktoratet. Efter den påtegning, som korrekt blev refereret, er der rettet henvendelse til mig personlig og til departementet, og jeg har bedt om, at man fik undersøgt de aspekter, der var i denne sag, idet jeg, som jeg